

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Izmailov & Co” cu privire la retragerea licenței, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t a ț ă :

La 07 noiembrie 2018, Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Izmailov & Co” cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada 29-31 mai 2018 a fost supusă controlului activitatea SRL „Izmailov & Co”, în temeiul prevederilor art. 11 lit. d) al Legii nr. 283 din 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază și în baza delegării nr. 34/4-1099 din 29 mai 2018, precum și Hotărârii Guvernului nr. 667 din 08 iulie 2005 cu privire la măsurile de realizare a legii nominalizate.

A specificat că în cadrul controlului a fost stabilit că SRL „Izmailov & Co” a fost înregistrată la 05 mai 2006 și își desfășoară activitatea în baza licenței seria AMMII nr. 021390, eliberată la 08 iunie 2006 pentru genul: „activitatea particulară de pază”, valabilă până la 07 iunie 2021 și dispune de un efectiv în număr de 10 angajați.

Ca rezultat al controlului, în activitatea SRL „Izmailov & Co” au fost constatate un șir de încălcări, și anume: - 10 angajați, nu dispun în dosarul personal de confirmare că nu au fost sancționați pentru contravenții ce atenuază la ordinea publică și la securitatea publică (art. 221 alin. (1) lit. c) pct. 5) al Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003); - 4 angajați nu dispun în dosarul personal de certificate de calificare și nu au fost atestați în modul stabilit pentru executarea activității de pază, fiind angajați mai mult de 3 luni (art. 221 alin. (1) lit. c) pct. 7) al Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003); - un angajat nu dispune în dosarul personal de cursuri de

perfecționare, după trei ani de activitate (pct. 6 din anexa nr. 3 la Legea nr. 283-XV din 04 iulie 2003).

Reclamanta a menționat că în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (6) lit. e) al Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, precum și întru executarea prevederilor Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, a înaintat prescripția nr. 34/4-1158 din 06 iunie 2018 privind lichidarea încălcărilor stabilite în cadrul controlului, astfel încât SRL „Izmailov & Co” a fost obligată să-și formeze activitatea potrivit prevederilor art. 221 alin. (1) lit. c) pct. 5 și 7 precum și pct. 6 din anexa nr. 3 a Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003.

Totodată, s-a solicitat informarea în scris în termen de până la 04 iulie 2018 despre remedierea încălcărilor depistate, cu avertizarea despre posibila retragere a licenței de activitate, în condițiile în care încălcările depistate și consemnate prin prescripția prenotată nu vor fi lichidate în termenul stabilit.

A comunicat că urmare prescripției înaintate, SRL „Izmailov & Co” nu a informat Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției despre măsurile întreprinse, realizările privind remedierea și înlăturarea încălcărilor constatate în cadrul controlului prenotat, respectiv în baza delegării nr. 34/4-2087 din 12 octombrie 2018, în perioada 15-19 octombrie 2018, a fost supusă controlului de reverificare activitatea SRL „Izmailov & Co” cu privire la stabilirea înlăturării încălcărilor constatate în cadrul controlului efectuat anterior.

Astfel, urmare controlului de verificare s-a constatat că, 2 angajați nu dispun în dosarul personal de certificate de calificare și nu au fost atestați în modul stabilit pentru executarea activității de pază, fiind angajați mai mult de 3 luni.

De asemenea, fiind verificat obiectivul de pază fizică amplasat în piața agricolă din mun. Cahul s-a constatat că angajatul Valerii Bloșenco, se afla în exercițiul funcției la postul de pază fizică, fără uniformă regulamentară, la fel angajatul, implicat în serviciu, nu figura în lista organizației prezentată de către administrator, respectiv nu dispune de confirmare că are cel puțin studii gimnaziale, confirmare că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, confirmare că nu a fost sancționat pentru contravenții ce atentează la ordinea publică și la securitatea publică, confirmare că nu a fost condamnat pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, conform unei hotărâri judecătorești definitive, certificat de calificare privind faptul că a fost atestat în modul stabilit pentru executarea activității de pază.

Reclamanta a atenționat că conform art. 27 alin. (1) al Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și pază, retragerea autorizației în cazurile în care titularul de autorizație/ licență încalcă prevederile art. 221 și art. 26 alin. (2) ale Legii prenotate.

Reieșind din cele constate, în temeiul art. 17 alin. (1), (2) și (3) al Legii 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 27 alin. (1) al Legii nr. 283-XV din 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și pază, Direcția generală securitate publică a IGP al MAI, în virtutea atribuțiilor conferite de Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013 „pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului al Afacerilor Interne” și pct. 5 subpct. 5) al Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor pentru activitatea particulară de pază, aprobat prin Ordinul MAI nr. 391 din 21 decembrie 2017, a emis Decizia nr. 34/4-3/18 din 06 noiembrie 2018 privind retragerea licenței seria AMMII

nr. 021390 din 08 iunie 2006 eliberată SRL „Izmailov & Co” pentru genul de activitate: „activitate particulară de pază”, obligând-o să depună la Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției formularul licenței retrase.

De asemenea, a menționat că în conformitate cu art. 11 alin. (7) al Legii nr. 235/2006, autoritatea administrației publice și/sau altă instituție abilitată prin lege cu funcții de reglementare și de control va anula documentul oficial prin care se permite inițierea și/sau desfășurarea unei afaceri, acordat conform prezentei legi, dacă va constata neîndeplinirea unor condiții care aduc o gravă atingere interesului public, securității naționale, ordinii sau sănătății publice și care nu pot fi remediate sau dacă deficiențele identificate nu au fost remediate în temeiul stabilit.

Conform prevederilor art. 17 alin. (1), (2) și (3) al Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător activitatea de întreprinzător poate fi suspendată în cazurile prevăzute expres de lege, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată a autorității care a dispus suspendarea. Decizia autorității privind suspendarea (limitarea) activității de întreprinzător se aplică până la adoptarea de către instanța de judecată a hotărârii definitive și irevocabile.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a declinat competența Judecătoriei Chișinău, sediul Central la judecarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Direcția Generală Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției împotriva SRL „Izmailov & Co” cu privire la retragerea licenței, și s-a strămutat spre judecare în fond la Judecătoria Cahul.

Prin hotărârea din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției împotriva SRL „Izmailov & Co” cu privire la retragerea licenței ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul SRL „Izmailov & Co” suma de 3 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 28 iunie 2019 Direcția generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției a depus apel.

Prin decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 27811 Cod de procedură civilă, pct. 7 al Anexei nr. 3 la Legea nr. 283 din 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază și în baza delegării, a considerat că prima instanță, la soluționarea cauzei a stabilit pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru justa judecare a cauzei, concluziile instanței de judecată fiind corecte.

În același timp, Colegiul a învederat că prima instanță argumentat a ajuns la concluzia că potrivit prescripției privind lichidarea încălcărilor nr. 34/4-1158 din 06 iunie 2018, prima încălcare depistată, în urma efectuării controlului la SRL „Izmailov & Co” s-a invocat (printre alte încălcări) faptul că, 10 angajați nu dispun de certifica de cazier contravențional.

Or, potrivit cazierelor contravenționale (f.d. 45, 47-48, 50, 52, 54, 56, 58, 71-72) din 16 iulie 2018 ridicate în privința angajaților: Zaznobin Vasile, Muntenița Boris, Zgherea Afanasi, Coraveanschi Sergiu, Pascal Tudor, Ciumaș Ruslan, Ciocîltan Leonid, Volcovici Vasili, se atestă că nici unul nu a fost sancționat pentru contravenții ce atentează la ordinea publică și securitatea publică.

Colegiul judiciar a considerat neîntemeiate argumentele apelantului precum că soluția instanței de fond este defectuoasă, fiind rezultatul omisiunii de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, dar și rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, deoarece suportul probator al cauzei atestă contrariul.

La 13 martie 2020, Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat prevederile legislației în vigoare, care trebuiau să fie aplicate la caz, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 12 noiembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 17 decembrie 2019 (f.d. 169), or, la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării copiei deciziei de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 13 martie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 07 iulie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2rac-159/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării, care a fost restituită instanței cu mențiunea „plecat”, astfel, până la data examinării recursului intimata nu au depus referință la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

recunoaște recursul declarat de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Direcția Generală securitate publică a Inspectoratului General al Poliției, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat